

Calendarul cerințelor cheie ale PPWR 2025/40 (Publicat în JO al UE 22.01.2025)

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE Articolul 1 Obiect	(3) Prezentul regulament contribuie la tranziția către o economie circulară și la realizarea neutralității climatice cel târziu până în 2050, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului (53), prin stabilirea de măsuri în concordanță cu ierarhia deșeurilor prevăzută la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE (denumită în continuare „ierarhia deșeurilor”).
CAPITOLUL II CERINȚE DE SUSTENABILITATE Articolul 5 Cerințe privind substanțele din ambalaje	Până la 31 decembrie 2026, Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Produse Chimice, pregătește un raport privind prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în ambalaje și în componentele ambalajelor, pentru a determina măsura în care acestea afectează în mod negativ reutilizarea și reciclarea materialelor sau au impact asupra securității chimice. Raportul respectiv poate enumera substanțele care prezintă motive de îngrijorare prezente în ambalaje și în componentele ambalajelor și poate indica măsura în care acestea ar putea prezenta un risc inacceptabil pentru sănătatea umană și pentru mediu. (5)De la 12 august 2026, nu se introduc pe piață ambalaje destinate să vină în contact cu produsele alimentare dacă conțin substanțe perfluoroalchilate și polifluoroalchilate (PFAS) într-o concentrație egală cu sau mai mare decât următoarele valori-limită, în măsura în care introducerea pe piață de ambalaje care conțin o astfel de concentrație de PFAS nu este interzisă în temeiul unui alt act juridic al Uniunii Până la 12 august 2030, Comisia efectuează o evaluare pentru a analiza necesitatea de a modifica sau de a abroga prezentul alineat pentru a evita suprapunerile cu restricțiile sau interdicțiile de utilizare a PFAS stabilite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1935/2004, (CE) nr. 1907/2006 sau (UE) 2019/1021. (9)Până la 12 august 2033, Comisia efectuează o evaluare pentru a stabili dacă prezentul articol și criteriile de proiectare în vederea reciclării stabilite în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) au contribuit în mod suficient la reducerea la minimum a prezenței și concentrației substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în calitate de constituenți ai materialelor de ambalare
Articolul 6 Ambalaje reciclabile	Primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat se aplică de la 1 ianuarie 2035 sau, în ceea ce privește cerința privind reciclarea la scară, de la 1 ianuarie 2035 sau la cinci ani de la data intrării în vigoare a actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (5), luându-se în considerare data care survine mai târziu. (5)Până la 1 ianuarie 2030, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc: (a) metodologia pentru evaluarea în funcție de factorul „reciclat la scară largă”, pentru fiecare categorie de ambalaje enumerată în tabelul 2 din anexa II, pentru a completa tabelul 3 din anexa II prin stabilirea

	de praguri pentru evaluarea în funcție de factorul „reciclat la scară largă” și pentru a actualiza, dacă este necesar, clasele de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea în ansamblu descrise în tabelul 3 din anexa II; metodologia respectivă se bazează pe cel puțin următoarele elemente: (i) cantitățile de ambalaje pentru fiecare categorie de ambalaje enumerată în tabelul 2 din anexa II introduse pe piață în Uniune în ansamblu și în fiecare stat membru; (ii) cantitățile de deșeuri de ambalaje reciclate, astfel cum sunt calculate la punctul de calculare în conformitate cu actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 56 alineatul (7) litera (a), pentru fiecare categorie de ambalaje enumerată în tabelul 2 din anexa II, în Uniune în ansamblu și în fiecare stat membru; (b) mecanismul lanțului de custodie ce asigură faptul că ambalajele sunt reciclate la scară largă. Mecanismul lanțului de custodie menționat la litera (b) se bazează cel puțin pe următoarele elemente: (i) o documentație tehnică referitoare la cantitatea de deșeuri de ambalaje colectate care este trimisă la instalațiile de sortare și reciclare; (ii) un proces de verificare care permite fabricantilor să obțină datele necesare de la operatorii din aval, asigurându-se că ambalajele sunt reciclate la scară largă. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2). Datele menționate la primul paragraf de la prezentul alineat sunt disponibile și ușor accesibile publicului. (8) Pentru a crește nivelul reciclabilității ambalajelor, la 18 luni de la data intrării în vigoare a actelor delegate adoptate în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol și a actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (5) de la prezentul articol, contribuțiile financiare plătite de producători pentru a-și îndeplini obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum se prevede la articolul 45, se modulează în conformitate cu clasele de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea, astfel cum sunt stabilite în detaliu în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol și în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (5) de la prezentul articol (10) Prin derogare de la alineatele (2) și (3), începând cu 1 ianuarie 2030, ambalajele inovatoare care nu respectă cerințele de la alineatul (2) pot fi puse la dispoziție pe piață pentru o perioadă maximă de cinci ani de la sfârșitul anului calendaristic în care au fost introduse pe piață.
Articolul 7 Conținutul minim de material reciclat din ambalajele din plastic	(1) Până la 1 ianuarie 2030 sau la trei ani de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la alineatul (8) de la prezentul articol, luându-se în considerare data care survine mai târziu, orice parte din plastic a ambalajelor introduse pe piață conține următorul procent minim de conținut

	reciclat recuperat din deșeuri de plastic postconsum, pe tip și format de ambalaj astfel cum sunt menționate în tabelul 1 din anexa II, calculat ca medie pe unitate de producție și pe an: (a) 30 % pentru ambalajele pentru produse sensibile la contact fabricate din polietilentereftalat (PET) ca principală componentă, cu excepția sticlelor din plastic de unică folosință pentru băuturi; (b) 10 % pentru ambalajele pentru produse sensibile la contact fabricate din alte materiale plastice decât PET, cu excepția sticlelor din plastic de unică folosință pentru băuturi; (c) 30 % pentru sticlele din plastic de unică folosință pentru băuturi; (d) 35 % pentru alte ambalaje din plastic decât cele menționate la literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat. (2)Până la 1 ianuarie 2040, orice parte din plastic a ambalajelor introduse pe piață conține următorul procent minim de conținut reciclat recuperat din deșeuri de plastic postconsum, pe tip și format de ambalaj astfel cum sunt menționate în tabelul 1 din anexa II, calculat ca medie pe unitate de producție și pe an: (a) 50 % pentru ambalajele pentru produse sensibile la contact fabricate din PET ca principală componentă, cu excepția sticlelor din plastic de unică folosință pentru băuturi; (b) 25 % pentru ambalajele pentru produse sensibile la contact fabricate din alte materiale plastice decât PET, cu excepția sticlelor din plastic de unică folosință pentru băuturi; (c) 65 % pentru sticlele din plastic de unică folosință pentru băuturi; (d) 65 % pentru alte ambalaje decât cele menționate la literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat. (8)Până la 31 decembrie 2026, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește metodologia de calcul și de verificare a procentului de conținut reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum reciclate și colectate în Uniune în conformitate cu condițiile prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol, precum și formatul documentației tehnice menționate în anexa VII. În acest scop, Comisia ia în considerare utilizarea materiilor prime secundare rezultate care sunt de o calitate suficientă, comparativ cu materialele originale, astfel încât să poată fi utilizate pentru a înlocui materiile prime primare. Metodologia de verificare poate include obligația de a efectua audituri efectuate de un terț independent cu privire la fabricanții de conținut reciclat din Uniune și la ambalajele din plastic introduse pe piață ca unitate de vânzare separată de alte produse, pentru a se asigura că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol și în actul delegat adoptat în temeiul alineatului (9) de la prezentul articol. (9)Până la 31 decembrie 2026, pe baza evaluării menționate la alineatul (8) al doilea paragraf, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 64 pentru a completa prezentul regulament cu criterii de sustenabilitate pentru tehnologiile de reciclare a materialelor plastice.
--	---

	(10)Până la 31 decembrie 2026, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a metodologiei de evaluare, verificare și certificare, inclusiv prin intermediul unui audit efectuat de un terț, a echivalenței normelor aplicate în cazurile în care conținutul reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum este reciclat sau colectat într-o țară terță. Evaluarea ia în considerare standardele de protecție a mediului și a sănătății umane, inclusiv standardele prin care se asigură că reciclarea se efectuează într-un mod ecologic și standardele privind reciclarea de înaltă calitate, cum ar fi cele privind utilizarea eficientă a resurselor, și standardele de calitate pentru sectoarele din domeniul reciclării. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2). (11)Până la 1 ianuarie 2029 sau la 24 de luni de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la alineatul (8), luându-se în considerare data care survine mai târziu, calcularea și verificarea procentului de conținut reciclat din ambalaje în temeiul alineatului (1) respectă normele prevăzute în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (8). 12)Până la 1 ianuarie 2028, Comisia evaluează necesitatea unor derogări de la procente minime de conținut reciclat prevăzute la alineatul (1) literele (b) și (d) pentru anumite ambalaje din plastic sau necesitatea revizuirii listei de excepții de la alineatul (4) pentru anumite ambalaje din plastic. (14)Până la 12 februarie 2032, ținând seama de stadiul actual al tehnologiei și de experiența practică dobândită de operatorii economici și de statele membre, Comisia prezintă un raport care analizează punerea în aplicare a procentelor minime de conținut reciclat stabilite pentru 2030 stabilit la alineatul (1) și evaluează în ce măsură procente respective conduc la soluții de promovare a ambalajelor sustenabile care să fie eficace și ușor de pus în aplicare, fezabilitatea realizării procentelor minime stabilite pentru 2040 pe baza experienței acumulate în realizarea procentelor minime stabilite pentru 2030 și a evoluției situației, relevanța menținerii excepțiilor și derogărilor prevăzute la prezentul articol, precum și necesitatea sau relevanța stabilirii de noi procente minime pentru conținutul reciclat. Raportul respectiv este însoțit, după caz, de o propunere legislativă de modificare a prezentului articol, în special în ceea ce privește procente minime de conținut reciclat pentru 2040. (15)Până la 12 februarie 2032, Comisia revizuieste situația utilizării materialelor de ambalare reciclate în alte ambalaje decât materialele plastice și, pe această bază, evaluează oportunitatea stabilirii de măsuri sau a stabilirii de obiective pentru creșterea gradului de utilizare a conținutului reciclat în astfel de alte ambalaje și, dacă este cazul, prezintă o propunere legislativă.
Articolul 8 Materii prime de origine biologică în ambalajele de plastic	(1)Până la 12 februarie 2028, Comisia evaluează stadiul dezvoltării tehnologice și performanța de mediu a ambalajelor din materiale plastice de origine biologică, ținând seama de criteriile de sustenabilitate prevăzute la articolul 29 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului (63).

Articolul 9 Ambalaje compostabile	(1) Prin derogare de la articolul 6 alineatul (1), până la 12 februarie 2028, atunci când ambalajele menționate la articolul 3 alineatul (1) punctul 1 litera (f) și etichetele adezive aplicate pe fructe și legume sunt introduse pe piață, respectivele ambalaje și etichete adezive sunt compatibile cu standardul privind compostarea în condiții controlate industrial în instalațiile de tratare a biodeșeurilor și, atunci când statele membre solicită acest lucru, cu standardele privind compostarea la domiciliu menționate la alineatul (6) de la prezentul articol. (6) Până la 12 februarie 2026, Comisia solicită organizațiilor europene de standardizare să pregătească sau să actualizeze standarde armonizate care să stabilească specificațiile tehnice detaliate ale cerințelor privind ambalajele compostabile. În acest sens, Comisia solicită să se țină seama, în conformitate cu cele mai recente evoluții științifice și tehnologice, de parametri precum timpii de retenție, temperaturile și amestecarea, care reflectă condițiile reale din composturile de la domiciliu și din instalațiile de tratare a biodeșeurilor, inclusiv procesele de digestie anaerobă. Comisia solicită ca respectivele standarde să includă verificarea faptului că ambalajele compostabile supuse descompunerii biologice sub rezerva parametrilor specificați au ca rezultat, în cele din urmă, transformarea în dioxid de carbon sau, în absența oxigenului, în metan și săruri minerale, biomasă și apă. Până la 12 februarie 2026, Comisia solicită, de asemenea, organizațiilor europene de standardizare să pregătească standarde armonizate care să stabilească specificațiile tehnice detaliate ale cerințelor privind compostabilitatea la domiciliu a ambalajelor menționate la alineatul (1).
Articolul 10 Reducerea la minimum a ambalajelor	(1) Până la 1 ianuarie 2030, fabricantul sau importatorul se asigură că ambalajele introduse pe piață sunt proiectate astfel încât greutatea și volumul lor să fie reduse la minimum necesar pentru a le asigura funcționalitatea, ținând seama de forma ambalajului și de materialul din care este fabricat. (3) Până la 12 februarie 2027, Comisia solicită organizațiilor europene de standardizare să pregătească sau să actualizeze, după caz, standarde armonizate care să stabilească metodologia pentru calcularea și măsurarea conformității cu cerințele de reducere la minimum a ambalajelor în temeiul prezentului regulament. Pentru cele mai comune tipuri și formate de ambalaje, astfel de standarde ar trebui să specifice limite pentru greutatea maximă adecvată și volumul maxim adecvat și, dacă este cazul, grosimea peretelui și spațiul gol maxim.
Articolul 11 Ambalaje reutilizabile	(2) Până la 12 februarie 2027, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 64 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unui număr minim al rotațiilor pentru ambalajele reutilizabile, în sensul alineatului (1) litera (b) de la prezentul articol, în formatele care sunt cel mai frecvent destinate reutilizării, ținând seama de igienă și de alte cerințe, cum ar fi logistica.
CAPITOLUL III	(1) Începând cu 12 august 2028 sau 24 de luni de la data intrării în vigoare a actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (6) sau (7) de la prezentul articol, luându-se în considerare data care

CERINȚE DE ETICHETARE, DE MARCARE ȘI DE INFORMARE

Articolul 12

Etichetarea ambalajelor

survine mai târziu, ambalajele introduse pe piață sunt marcate cu o etichetă armonizată care conține informații privind materialele componente ale acestora, pentru a facilita sortarea de către consumatori. Eticheta se bazează pe pictograme și este ușor de înțeles, inclusiv de persoanele cu handicap. Pentru ambalajele menționate la articolul 9 alineatul (1) și, după caz, ambalajele menționate la articolul 9 alineatul (2), eticheta indică faptul că materialul este compostabil, că nu se pretează compostării la domiciliu și că ambalajul compostabil nu se aruncă în natură. Cu excepția ambalajelor pentru comerț electronic, această obligație nu se aplică ambalajelor pentru transport sau ambalajelor care fac obiectul unui sistem de garanție-returnare.

(2) Ambalajele reutilizabile introduse pe piață începând cu **12 februarie 2029** sau cu 30 de luni de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (6), luându-se în considerare data care survine mai târziu, sunt marcate cu o etichetă care informează utilizatorii că ambalajul este reutilizabil. Informații suplimentare privind reutilizabilitatea, inclusiv disponibilitatea unui sistem local, național sau la nivelul Uniunii de reutilizare și informații privind punctele de colectare, se pun la dispoziție prin intermediul unui cod QR sau al unui alt tip de suport de date standardizat, deschis și digital, care facilitează urmărirea ambalajelor și calcularea traseelor și a rotațiilor sau, dacă respectiva calculare nu este fezabilă, o estimare medie. În plus, ambalajele de vânzare reutilizabile sunt clar identificate și se disting de ambalajele de unică folosință în punctul de vânzare.

(4) În cazul în care ambalajele cărora li se aplică articolul 7 sunt introduse pe piață începând cu **12 august 2028** sau la 24 de luni de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (6) de la prezentul articol, luându-se în considerare data care survine mai târziu, și acestea sunt marcate cu o etichetă care conține informații privind ponderea conținutului reciclat, eticheta respectivă și, după caz, codul QR sau alt tip de suport de date standardizat, deschis și digital respectă specificațiile prevăzute în actul de punere în aplicare relevant adoptat în temeiul alineatului (6) de la prezentul articol și se bazează pe metodologia stabilită în temeiul articolului 7 alineatul (8). În cazul în care ambalajul este marcat cu o etichetă care conține informații privind ponderea conținutului de materiale plastice de origine biologică, eticheta respectivă respectă specificațiile prevăzute în actul de punere în aplicare relevant adoptat în temeiul alineatului (6) de la prezentul articol.

(7) Până la **12 august 2026**, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili metodologia de identificare a materialelor componente ale ambalajelor menționate la alineatul (1) prin intermediul tehnologiilor de marcare digitală, standardizate și deschise, inclusiv pentru ambalajele compozite și pentru componentele integrate sau separate ale ambalajelor. Până la 1 ianuarie 2030, Comisia adoptă, de asemenea, acte de punere în aplicare pentru a stabili metodologia pentru identificarea substanțelor care prezintă motive de îngrijorare prin intermediul tehnologiilor de marcare digitală, standardizate și deschise.

	(9) Până la 12 februarie 2027, ambalajele incluse într-o schemă de răspundere extinsă a producătorilor pot fi identificate pe întreg teritoriul statelor membre în care se aplică schema sau sistemul respectiv. Astfel de identificare se realizează numai prin intermediul unui simbol corespunzător în interiorul unui cod QR sau al unei alte tehnologii de marcare digitală, standardizată și deschisă, pentru a indica faptul că producătorul își îndeplinește obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor. Simbolul respectiv este clar și lipsit de ambiguitate și nu induce în eroare consumatorii sau alți utilizatori finali cu privire la reciclabilitatea sau reutilizabilitatea ambalajului.
Articolul 13 Etichetarea recipientelor pentru deșeuri în vederea colectării deșeurilor de ambalaje	(1) Până la 12 august 2028 sau după 30 de luni de la adoptarea actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (2), luându-se în considerare data care survine mai târziu, statele membre se asigură că etichetele armonizate care permit colectarea separată a fiecărei fracțiuni specifice de material a deșeurilor de ambalaje care urmează să fie eliminate în recipiente separate sunt aplicate, imprimate sau gravate în mod vizibil, lizibil și indelebil pe toate recipientele pentru colectarea deșeurilor de ambalaje. Un recipient pentru deșeurile de ambalaje poate purta mai multe etichete. Această obligație nu se aplică recipientelor care fac obiectul sistemelor de garanție-returnare. (2) Până la 12 august 2026, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili etichete și specificații armonizate pentru cerințele de etichetare și formatele pentru etichetarea recipientelor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. La elaborarea respectivelor acte de punere în aplicare, Comisia ține seama de particularitățile sistemelor de colectare instituite în statele membre, precum și de particularitățile ambalajelor compozite. Etichetarea recipientelor corespunde etichetării pentru ambalaje, astfel cum este menționată la articolul 12 alineatul (6), cu excepția etichetării pentru ambalajele care fac obiectul sistemelor de garanție-returnare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).
CAPITOLUL V OBLIGAȚIILE OPERATORILOR ECONOMICI DE A REDUCE AMBALAJELE ȘI DEȘEURILE DE AMBALAJE Articolul 24 Obligația legată de ambalajele excesive	(1) Până la 1 ianuarie 2030 sau la trei ani de la intrarea în vigoare a actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (2), luându-se în considerare data care survine mai târziu, operatorii economici care umplu ambalaje grupate, ambalaje pentru transport sau ambalaje pentru comerț electronic se asigură că proporția maximă a spațiului gol, exprimată în procente, este de 50 %. (2) Până la 12 februarie 2028, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili metodologia de calculare a proporției de spațiu gol menționate la alineatul (1). Metodologia respectivă ia în considerare caracteristicile speciale ale ambalajelor care trebuie plasate într-un spațiu gol care să fie suficient de mare pentru a respecta cerințele legale aplicabile sau pentru a proteja produsul, cum ar fi mai ales produsele ambalate cu forme neregulate, ambalajele care conțin mai multe produse sau mai multe ambalaje de vânzare, ambalajele care conțin produse lichide, produsele ambalate al căror conținut poate fi ușor deteriorat și produsele ambalate care pot fi deteriorate de produse mai mari din

	cauza dimensiunilor lor mici, precum și spațiul minim de pe ambalajele pentru transport pentru aplicarea etichetelor de expediere. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).
	(4)Până la 12 februarie 2028, operatorii economici care umplu ambalajul de vânzare se asigură că spațiul gol este redus la minimul necesar pentru a asigura funcționalitatea ambalajului, inclusiv protecția produsului. Proporția spațiului gol pentru ambalajele de vânzare înseamnă diferența dintre volumul intern total al ambalajului de vânzare și volumul produsului ambalat.
	(6)Până la 12 februarie 2032, Comisia revizuieste proporția spațiului gol menționată la alineatul (1), precum și scutirile de la alineatul (5) și evaluează posibilitatea de a stabili proporții ale spațiului gol pentru ambalajele de vânzare, în special pentru jucării, produse cosmetice, truse de bricolaj și produse electronice.
Articolul 25 Restricții privind utilizarea anumitor formate de ambalaje	(1)Începând cu 1 ianuarie 2030, operatorii economici nu introduc pe piață ambalaje în formatele și pentru utilizările enumerate în anexa V.
	(5)Până la 12 februarie 2032, Comisia evaluează impactul pozitiv asupra mediului al restricțiilor și al derogărilor și al scutirilor de la aceste restricții și ia în considerare disponibilitatea unor soluții alternative de ambalare care să îndeplinească cerințele de siguranță și igienă aplicabile ambalajelor pentru produse sensibile la contact. Pe baza respectivei evaluări, Comisia revizuieste prezentul articol și anexa V pentru a le adapta la progresele tehnice și științifice, în vederea reducerii deșeurilor de ambalaje. Pe baza respectivei revizuirii, Comisia evaluează oportunitatea instituirii de noi restricții privind utilizarea unor formate specifice de ambalaje și relevanța menținerii derogărilor și scutirilor prevăzute la prezentul articol și, după caz, prezintă o propunere legislativă.
	(6)Până la 12 februarie 2027, Comisia publică, în consultare cu statele membre și cu Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, orientări care să explice anexa V în detaliu, inclusiv cu exemple de formate de ambalaje care intră în domeniul de aplicare, și eventualele scutiri de la restricții, și care să furnizeze totodată o listă neexhaustivă a fructelor și legumelor excluse de la punctul 2 din anexa V.
Articolul 28 Obligațiile legate de reumplere	(5)Începând cu 1 ianuarie 2030, distribuitorii finali cu o suprafață de vânzare mai mare de 400 m² depun eforturi pentru a dedica 10 % din suprafața de vânzare respectivă stațiilor de reumplere atât pentru produsele alimentare, cât și pentru cele nealimentare.
Articolul 29 Obiective privind reutilizarea	(1)Începând cu 1 ianuarie 2030, operatorii economici care utilizează ambalaje pentru transport sau ambalaje de vânzare utilizate pentru transportul produselor, inclusiv pentru produsele distribuite prin intermediul comerțului electronic, pe teritoriul Uniunii, sub formă de paleți, cutii din plastic pliabile, cutii, tăvițe, lăzi din plastic, recipiente intermediare pentru materiale în vrac, găleți, bidoane și canistre de orice dimensiune și din orice material, inclusiv în formate flexibile sau învelitori ori curele pentru

	paleți pentru stabilizarea și protejarea produselor așezate pe paleți în timpul transportului, se asigură că cel puțin 40 % din ambalajele de acest tip în total sunt ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare.
	Începând cu 1 ianuarie 2040 , operatorii economici respectivi depun eforturi pentru a utiliza cel puțin 70 % din ambalajele menționate la primul paragraf într-un format reutilizabil în cadrul unui sistem de reutilizare.
	(5)Începând cu 1 ianuarie 2030 , operatorii economici care utilizează ambalaje grupate sub formă de cutii, cu excepția celor din carton, în afara ambalajelor de vânzare pentru a grupa un anumit număr de produse pentru a crea o unitate de stocare sau de distribuție se asigură că cel puțin 10 % din ambalajele de acest tip sunt ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare. Începând cu 1 ianuarie 2040, operatorii economici depun eforturi pentru a utiliza cel puțin 25 % din ambalajele menționate la primul paragraf într-un format reutilizabil în cadrul unui sistem de reutilizare.
	(6)Începând cu 1 ianuarie 2030 , distribuitorii finali care pun la dispoziția consumatorilor, pe teritoriul unui stat membru, băuturi alcoolice și nealcoolice în ambalaje de vânzare se asigură că cel puțin 10 % dintre aceste produse sunt puse la dispoziție în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare. Începând cu 1 ianuarie 2040, operatorii economici depun eforturi pentru a pune la dispoziție cel puțin 40 % dintre produsele menționate la primul paragraf în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare.
	(8)Până la 12 februarie 2027 , Comisia, în consultare cu statele membre, publică orientări privind tipurile de produse care intră sub incidența alineatelor (6) și (7).
	(19)Până la 1 ianuarie 2034 , ținând seama de stadiul actual al tehnologiei și de experiența practică dobândită de operatorii economici și de statele membre, Comisia prezintă un raport care analizează punerea în aplicare a obiectivelor pentru 2030 stabilite la prezentul articol. În raportul respectiv, Comisia evaluează, inclusiv din perspectiva analizei ciclului de viață al ambalajelor de unică folosință și al celor reutilizate
Articolul 30 Norme privind calcularea îndeplinirii obiectivelor privind reutilizarea	(3)Până la 30 iunie 2027 , Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc metodologia de calcul pentru obiectivele de reutilizare prevăzute la articolul 29.
	(4)Obligația de a demonstra îndeplinirea obiectivelor de reutilizare stabilite la articolul 29 se aplică de la 1 ianuarie 2030 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare actului de punere în aplicare menționat la alineatul (3) de la prezentul articol, luându-se în considerare data care survine mai târziu
Articolul 31 Raportarea către autoritățile competente cu privire la obiectivele privind reutilizarea	(7)Până la 12 februarie 2027 , Comisia instituie un observator european al reutilizării. Observatorul este responsabil cu monitorizarea punerii în aplicare a măsurilor prevăzute în prezentul regulament, cu

	colectarea datelor privind practicile în materie de reutilizare și cu contribuirea la dezvoltarea celor mai bune practici în acest domeniu.
Articolul 32 Obligația de reumplere pentru sectorul produselor pentru servire la pachet	(1)Până la 12 februarie 2027 : (a) distribuitorii finali care își desfășoară activitatea în sectorul HORECA și care pun la dispoziție pe teritoriul unui stat membru băuturi calde sau reci în ambalaje pentru servire la pachet organizează un sistem prin care consumatorii să își poată aduce propriile recipiente spre a fi umplute; (b) distribuitorii finali care își desfășoară activitatea în sectorul HORECA și care pun la dispoziție pe teritoriul unui stat membru alimente gata preparate în ambalaje pentru servire la pachet organizează un sistem prin care consumatorii să își poată aduce propriile recipiente spre a fi umplute.
Articolul 33 Obligația privind oferta de reutilizare pentru sectorul produselor pentru servire la pachet	(1)Până la 12 februarie 2028 , distribuitorii finali care își desfășoară activitatea în sectorul HORECA și care pun la dispoziție pe teritoriul unui stat membru băuturi calde sau reci sau alimente gata preparate în ambalaje pentru servire la pachet, le oferă consumatorilor posibilitatea obținerii produselor în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare.
CAPITOLUL VI PUNGI DE TRANSPORT DIN PLASTIC Articolul 34 Pungi de transport din plastic	(5)Până la 12 februarie 2032 , Comisia elaborează un raport privind alte materiale de ambalare decât cele menționate la alineatele (1) și (2), care ar putea avea un impact mai dăunător asupra mediului decât pungile de transport din plastic subțire și, după caz, prezintă o propunere legislativă care stabilește obiective și măsuri de reducere pentru realizarea respectivelor obiective.
CAPITOLUL VIII GESTIONAREA AMBALAJELOR ȘI A DEȘEURILOR DE AMBALAJE Secțiunea 1 Dispoziții generale Articolul 40 Autoritatea competentă	(3)Până la 12 iulie 2025 , statele membre transmit Comisiei denumirile și adresele autorităților competente, desemnate în conformitate cu alineatul (1). Statele membre transmit Comisiei, fără întârziere nejustificată, orice modificare a denumirilor sau a adreselor autorităților competente.
Secțiunea 2 Prevenirea generării de deșeuri Articolul 43 Prevenirea generării de deșeuri de ambalaje	(9)Până la 12 februarie 2032 , Comisia revizuieste obiectivele stabilite la alineatul (1) și evaluează necesitatea de a include obiective specifice pentru anumite materiale de ambalare. În acest scop, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit de o propunere legislativă, dacă consideră că este adecvată.
Secțiunea 3 Registrul producătorilor și răspunderea extinsă a producătorilor Articolul 44 Registrul producătorilor	(1)În termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a primului act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (14), fiecare stat membru constituie un registru național care servește la monitorizarea respectării de către producători a cerințelor stabilite în prezentul capitol. (14)Până la 12 februarie 2026 , Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește formatul pentru înscrisura în registru și raportarea către acesta și precizează granularitatea datelor care trebuie

	furnizate și tipurile de ambalaje și categoriile de materiale care trebuie să facă obiectul informațiilor transmise.
Articolul 49 Colectarea obligatorie	Până la 1 ianuarie 2029 , statele membre stabilesc obiective în materie de colectare obligatorie și iau măsurile necesare pentru a se asigura că colectarea materialelor enumerate la articolul 52 este în concordanță cu obiectivele de reciclare prevăzute la articolul respectiv și cu obiectivele privind conținutul obligatoriu de material reciclat prevăzute la articolul 7.
Articolul 50 Sisteme de garanție-returnare	(1) Până la 1 ianuarie 2029, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura colectarea separată a cel puțin 90 % pe an, în termeni de greutate, pentru următoarele formate de ambalaje puse la dispoziție pe piață pentru prima dată în statul membru respectiv într-un anumit an calendaristic: (a) sticle din plastic de unică folosință pentru băuturi, cu o capacitate de până la trei litri; și (b) recipiente metalice de unică folosință pentru băuturi, cu o capacitate de până la trei litri. Statele membre pot utiliza cantitatea de deșeuri de ambalaje generată de ambalajele introduse pe piață pentru a calcula, în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 56 alineatul (7) litera (a), obiectivele prevăzute la primul paragraf literele (a) și (b) de la prezentul alineat. (5) Statele membre pot fi scutite de obligația prevăzută la alineatul (2) în următoarele condiții: (a) rata de colectare separată, astfel cum se prevede la articolul 48 pentru formatul de ambalaj relevant, astfel cum a fost transmis Comisiei în temeiul articolului 56 alineatul (1) litera (c), se situează la cel puțin 80 % din greutatea totală a ambalajelor de acest tip puse la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru respectiv în anul calendaristic 2026; și (b) până la 1 ianuarie 2028, statul membru notifică Comisiei cererea sa de scutire și înaintează un plan de punere în aplicare în care prezintă o strategie cu măsuri concrete, inclusiv calendarul acestora, care să asigure atingerea ratei de colectare separată de 90 % din greutatea ambalajelor menționate la alineatul (1). (11) Până la 1 ianuarie 2029, statele membre se asigură că cel puțin sistemele de garanție-returnare instituite în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol ca urmare a intrării în vigoare a prezentului regulament îndeplinesc cerințele minime enumerate în anexa X. Cerințele minime enumerate în anexa X nu se aplică sistemelor de garanție-returnare instituite înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament care îndeplinesc obiectivul de 90 % stabilit la alineatul (1) de la prezentul articol până la 1 ianuarie 2029. Statele membre depun eforturi pentru a se asigura că sistemele de garanție-returnare pentru ambalaje de unică folosință existente îndeplinesc cerințele minime din anexa X atunci când sunt revizuite pentru prima dată. În cazul în care obiectivul de 90 % nu este realizat până la 1 ianuarie 2029, sistemele de garanție-returnare pentru ambalaje de unică folosință existente îndeplinesc cerințele minime din anexa X cel târziu până la 1 ianuarie 2035.

	Până la 1 ianuarie 2038 , Comisia, în colaborare cu statele membre, evaluează punerea în aplicare a prezentului articol și identifică modalitățile de maximizare a interoperabilității sistemelor de garanție-returnare.
Secțiunea 6 Obiective în materie de reciclare și promovarea reciclării Articolul 52 Obiective în materie de reciclare și promovarea reciclării	(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a îndeplini următoarele obiective în materie de reciclare care acoperă întregul lor teritoriu: (a) până la 31 decembrie 2025, minimum 65 % din greutatea tuturor deșeurilor de ambalaje generate; (b) până la 31 decembrie 2025, următoarele procente minime din greutatea următoarelor materiale specifice conținute în deșeurile de ambalaje generate: (i) 50 % pentru plastic; (ii) 25 % pentru lemn; (iii) 70 % pentru metale feroase; (iv) 50 % pentru aluminiu; (v) 70 % pentru sticlă; (vi) 75 % pentru hârtie și carton; (c) până la 31 decembrie 2030, minimum 70 % din greutatea tuturor deșeurilor de ambalaje generate; (d) până la 31 decembrie 2030, următoarele procente minime din greutatea următoarelor materiale specifice conținute în deșeurile de ambalaje generate: (i) 55 % pentru plastic; (ii) 30 % pentru lemn; (iii) 80 % pentru metale feroase; (iv) 60 % pentru aluminiu; (v) 75 % pentru sticlă; (vi) 85 % pentru hârtie și carton. (d) cel târziu cu 24 de luni înainte de termenul respectiv prevăzut la alineatul (1) literele (b) și (d) de la prezentul articol, statul membru notifică Comisiei intenția sa de a amâna termenul și transmite Comisiei un plan de punere în aplicare în conformitate cu anexa XI la prezentul regulament, care poate fi combinat cu un plan de punere în aplicare prezentat în temeiul articolului 11 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2008/98/CE. (4) Până la 12 februarie 2032, Comisia revizuieste obiectivele prevăzute la alineatul (1) literele (c) și (d), în vederea creșterii acestora sau a stabilirii unor obiective suplimentare. În acest scop, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă consideră că este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 56 Raportarea către Comisie	(4) Statele membre transmit datele menționate la alineatele (1) și (2) pe cale electronică în termen de 19 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care datele sunt colectate în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7). (7) Până la 12 februarie 2027, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc: (a) normele pentru calcularea, verificarea și transmiterea datelor în conformitate cu alineatul (1) literele (a) și (c) și cu alineatul (2), inclusiv metodologia de determinare a cantității deșeurilor de ambalaje generate, precum și formatul pentru transmiterea datelor respective; (b) metodologia de calculare a consumului anual de pungi de transport din plastic subțire pe cap de locuitor menționat la alineatul (1) litera (b) și formatul pentru transmiterea datelor respective; (c) factorul de corecție menționat la articolul 43 alineatul (2) pentru a ține seama de creșterea sau scăderea turismului în raport cu anul de referință.
Articolul 57 Baze de date privind ambalajele	(1) În termen de 12 luni de la data adoptării actelor de punere în aplicare menționate la articolul 56 alineatul (7), statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că se creează baze de date privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, acolo unde nu există încă, în mod armonizat, în scopul îndeplinirii obligațiilor lor de raportare stabilite la articolul 56.
CAPITOLUL XIII DISPOZIȚII FINALE Articolul 68 Sanctiuni	(1) Până la 12 februarie 2027, statele membre adoptă normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.
Articolul 69 Evaluare	Până la 12 august 2034, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament și a contribuției sale la funcționarea pieței interne și la îmbunătățirea durabilității mediului în ceea ce privește ambalajele. Evaluarea respectivă include o parte consacrată, printre altele, impactului prezentului regulament asupra sistemului agroalimentar și a risipei alimentare. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind principalele constatări ale evaluării respective. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.
Articolul 71 Intrare în vigoare și aplicare	Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Se aplică de la 12 august 2026. Cu toate acestea, articolul 67 alineatul (5) se aplică de la 12 februarie 2029. Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre. Adoptat la Bruxelles, 19 decembrie 2024.

Regulamentul **privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (PPWR)** a fost publicat în dataa de 22.01.2025 în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Noul regulament introduce reguli armonizate pentru toate statele membre, cu scopul de a reduce impactul ambalajelor asupra mediului și de a promova reutilizarea, reciclarea și practicile eficiente de gestionare a resurselor.

În conformitate cu articolul 71 din text, regulamentul va intra în vigoare la 20 de zile de la publicarea sa în Jurnalul Oficial (11 februarie 2025). Acesta va fi aplicabil începând cu 12 august 2026.

Principalele caracteristici noi ale Regulamentului privind ambalajele

1. **Reducerea ambalajelor inutile:** regulamentul prevede restricții privind ambalajele considerate superflue, încurajând soluții alternative și reducând producția de deșeuri la sursă.
2. **Obligații de reciclare:** sunt stabilite obiective ambițioase pentru reciclarea ambalajelor, cu procente minime care urmează să fie atinse până în 2030 pentru materiale precum plasticul, hârtia, sticla și metalele.
3. **Design ecocompatibil:** ambalajul trebuie să respecte criteriile de proiectare durabilă, încurajând reutilizarea și utilizarea materialelor reciclate.
4. **Etichetare și transparență:** vor fi introduse noi reguli pentru etichetarea ambalajelor, garantând consumatorilor informații clare cu privire la impactul asupra mediului și posibilitățile de eliminare.
5. **Sprijin pentru întreprinderi:** regulamentul include măsuri de sprijin pentru companii, în special IMM-uri, pentru a facilita tranziția către modele de producție durabile.
6. **Sisteme de garanție-returnare:** regulamentul include cerințe minime în anexa X (vezi mai jos anexa X)

Impact pentru cetățeni și întreprinderi

Adoptarea PPWR reprezintă o schimbare a jocului atât pentru consumatori, cât și pentru sectorul industrial. Cetățenii vor beneficia de o mai mare transparență și de un impact redus asupra mediului, în timp ce întreprinderile vor trebui să se adapteze la noile reglementări, investind în inovare și durabilitate. Cu toate acestea, regulamentul oferă și oportunități semnificative pentru companii care pot transforma aceste provocări în avantaje competitive.

ANEXA X

Cerințe minime pentru sistemele de garanție-returnare

În sensul prezentei anexe, se aplică următoarea definiție:

„operator de sistem” înseamnă orice persoană fizică sau juridică căreia i se încredințează responsabilitatea de a institui sau de a exploata un sistem de garanție-returnare într-un stat membru.

Cerințe generale minime pentru sistemele de garanție-returnare

Statele membre se asigură că sistemele de garanție-returnare instituite pe teritoriul lor îndeplinesc următoarele cerințe minime:

- (a) se stabilește sau se autorizează un singur operator de sistem sau, în cazul în care există mai mulți operatori de sistem, statul membru adoptă măsuri pentru a asigura coordonarea între diferiții operatori de sistem;

- (b) guvernanta sistemului și normele de funcționare aferente permit accesul egal și condiții echitabile pentru toți operatorii economici care doresc să facă parte din sistem, cu condiția ca aceștia să pună la dispoziție pe piață ambalaje care aparțin unui tip sau unei categorii de ambalaje incluse în sistem;
- (c) sunt instituite proceduri de control și sisteme de raportare care permit operatorului de sistem să obțină date privind colectarea ambalajelor care fac obiectul sistemului de garanție-returnare;
- (d) se stabilește un nivel minim al garanției, care este suficient pentru a îndeplini ratele de colectare necesare;
- (e) sunt stabilite cerințe minime privind capacitatea financiară a operatorului de sistem care îi permit acestuia să își îndeplinească funcțiile;
- (f) operatorul de sistem este o entitate juridică non-profit și independentă;
- (g) operatorul de sistem îndeplinește exclusiv roluri care decurg din normele prezentului regulament și orice roluri suplimentare legate de coordonarea și funcționarea sistemului de garanție-returnare, astfel cum au fost stabilite de statele membre;
- (h) operatorul de sistem coordonează funcționarea sistemului de garanție-returnare;
- (i) operatorul de sistem păstrează în scris:
 - a. un statut care stabilește organizarea internă a sistemului;
 - b. dovada sistemului de finanțare al sistemului;
 - c. o declarație care să ateste conformitatea sistemului cu cerințele prevăzute în prezentul regulament, precum și cu orice cerințe suplimentare stabilite în statul membru în care funcționează;
- (j) un quantum suficient din cifra de afaceri anuală a operatorului de sistem este utilizat pentru campanii de sensibilizare a publicului cu privire la gestionarea deșeurilor de ambalaje;
- (k) operatorii de sistem furnizează orice informație solicitată de autoritățile competente ale unui stat membru în care funcționează sistemul, în scopul monitorizării conformității cu cerințele din prezenta anexă;
- (l) statele membre se asigură că distribuitorii finali sunt obligați să accepte ambalajele pentru care se percepe garanție, realizate din materialul și în formatul pe care aceștia din urmă le distribuie, și să le ramburseze utilizatorilor finali garanțiile atunci când ambalajele pentru care se percepe garanție sunt returnate, cu excepția cazului în care este la fel de ușor pentru utilizatorii finali ca, după utilizarea ambalajelor pentru care se percepe garanție, să obțină rambursarea garanției prin intermediul unuia dintre canalele de colectare care, pentru ambalajele alimentare, asigură reciclarea de calitate alimentară și care sunt autorizate în acest scop de către autoritățile naționale. Această obligație nu se aplică în cazul în care suprafața de vânzare nu permite posibilitatea ca utilizatorii finali să returneze ambalajele pentru care se percepe garanție. Cu toate acestea, distribuitorii finali vor trebui întotdeauna să accepte returnarea ambalajelor goale ale produselor pe care le vând;
- (m) utilizatorul final poate returna ambalajul pentru care se percepe garanție fără a fi necesar să achiziționeze bunuri; garanția este rambursată utilizatorului final;
- (n) toate ambalajele pentru care se percepe garanție și care trebuie colectate de un sistem de garanție-returnare sunt etichetate în mod clar, astfel încât utilizatorii finali să poată identifica cu ușurință necesitatea de a returna aceste ambalaje;
- (o) taxele sunt transparente.

Pe lângă cerințele minime, statele membre pot stabili cerințe suplimentare, după caz, pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament, în special pentru a spori puritatea deșeurilor de ambalaje colectate, pentru a limita aruncarea deșeurilor în mod necontrolat sau pentru a promova alte obiective ale economiei circulare.

Statele membre cu regiuni unde se înregistrează activități comerciale transfrontaliere intense se asigură că sistemele lor de garanție-returnare permit colectarea ambalajelor care țin de sistemele de garanție-returnare ale altor state membre în puncte de colectare special desemnate și depun eforturi pentru a face posibilă returnarea garanției care a fost reținută utilizatorului final la achiziționarea ambalajelor.